

judicatiu-iva adj. Que
té poder de ~~la~~ judicar o
jutjar. Facultat judicial

judicatura f. Professió
jutge

judici m. Acció i efecte de
judicar o jutjar; ~~en forma~~ co-
nversament d'una causa en el
qual el jutge ha de pronunciar
la sentència, la sentència del
jutge. Donar algi el seu ju-
dici sobre una cosa. He fet un
judici temerari. Quin judici
ni has format, d'opant llibre? A ju-
dici de tothom, tu ets el culpa-
ble. El judici final. Judici